

att Herr Olssons förevarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 13 April 1886.

På Stats-Utskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

N:o 48.

Ank. till Riksd. Kansli den 14 April 1886, kl. $\frac{1}{2}$ 12 midd.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter torparen Johan Petter Nyberg från Auråkra.

(I. A.)

Sedan torparen Johan Petter Nyberg från Auråkra och hans hustru Maria Helena Nyberg, född Eriksdotter, aflidit, mannen den 22 December 1882 och hustrun den 29 nästförutgångne November, utan att, på sätt den 5 Januari 1883 förrättad bouppteckning utvisade, efterlemna andra arfvingar än hustru Nybergs broder Erik Eriksson Sles i Boge samt systrar Catharina Christina, gift med Lars Petter Jakobsson Gartes i Tingstäde, och Margaretha Elisabeth, gift med förre sjömannen Lars Peter Westberg Sles i Boge, samt Gotlands norra häradsrätt i utslag den 8 Januari 1885 förklarad qvarlåtenskapen efter Johan Petter Nyberg skola såsom danaarf tillfalla kronan, hade, enligt hvad af en utaf Kongl. Maj:t den 19 nästlidne Mars aflåten, till Stats-Utskottet remitterad proposition (N:o 33) inhemtas, af makarne Nybergs behållna qvarlåtenskap hälften, eller 292 kronor 76 öre, blifvit öfverlemnad till Statskontoret. Vederbörande pastors intyg hade utvisat, att

Johan Petter Nybergs ofvan omförmälde svåger, förre sjömannen Lars Peter Westberg Sles i Boge, som vore född år 1833, vore sedan flera år blind samt befunne sig i fattiga omständigheter, äfvensom att hustru Westberg, född 1834, likaledes vore bräcklig och oförmögen att försörja sig och mannen. Med förmälan, att Westbergs blindhet uppkommit genom olyckshändelse under utföfvande af hans yrke, hade Westberg hemställt, att Kongl. Maj:t täcktes, med beaktande af sökandens knappa och behöfvande omständigheter, af gunst och nåd till honom afstå berörda danaarfsmedel.

I anledning af denna ansökning hade underdåniga utlåtanden afgifvits af ej mindre Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Gotlands län än äfven af kammaradvokatfiskalen, hvilka tillstyrkt, att kronans rätt till ifrågavarande danaarf måtte till sökandens förmån eftergifvas. Derjemte hade Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, efter erhållen förnyad remiss, jemte upplysning att öfriga sterbhusdelegare efter hustru Nyberg kunde anses befinna sig i jemförelsevis goda omständigheter, samt att ofvanbemälde Erik Eriksson Sles i Boge numera afidit, öfverlemnadt särskilda skriftliga förklaringar från ej mindre Erik Erikssons samtliga sterbhusdelegare än äfven Lars Petter Jakobsson Gartes i Tingstäde och hans hustru, af innehåll, att de till förmån för sökanden afstode från alla anspråk på andel i ifrågavarande danaarfsmedel; och hade kammaradvokatfiskalen upplyst, att, efter den 11 November 1885 skedd utanordning af aktoratsarfvode, kronans behållning å medlen utgjorde 263 kronor 49 öre. Med afseende å hvad sålunda förekommit har Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel, utgörande, efter afdrag af den kammaradvokatfiskalen tillkommande provision, tvåhundrasextiotre kronor 49 öre, måtte på sökanden och hans hustru öfverlätas.

Efter tagen del af de till ärendet hörande handlingar, får Utskottet hemställa,

att Kongl. Maj:ts omförmälde framställning måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 13 April 1886.

På Stats-Utskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.
